

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ ПРОБЛЕМ ВИХОВАННЯ НАПН УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ПЕДАГОГІКИ ПОЧАТКОВОЇ, ІНКЛЮЗИВНОЇ ТА ВИЩОЇ ОСВІТИ
ОСВІТНЬО-РЕСУРСНИЙ ЦЕНТР РДГУ

ПРОФЕСІЙНИЙ РОЗВИТОК ПЕДАГОГА

МАТЕРІАЛИ

ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ОСВІТИ І ВИХОВАННЯ
В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОГО ПОСТУПУ УКРАЇНИ»

28 КВІТНЯ 2022 РОКУ
РІВНЕ

УДК 373.3.011.3-051:005.336.5

ББК 74.204.2

П- 84

Рекомендовано до друку
вченою радою Інституту проблем виховання НАПН України
(протокол № 5 від 28 квітня 2022 р.)
вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 4 від 28 квітня 2022 р.)

Рецензенти:

Безкорвайна О.В., доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри міжкультурної комунікації, теорії та історії зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

Журба К.О., доктор педагогічних наук, професор лабораторії морального, громадянського та міжкультурного виховання Інституту проблем виховання НАПН України

Професійний розвиток педагога: збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Рівне, 28 квітня 2022 р. Рівне: Рівненський державний гуманітарний університет, 2022. 146 с.

У збірнику представлено наукові матеріали, що включені до програми Всеукраїнської науково-практичної конференції «Актуальні проблеми освіти і виховання в умовах євроінтеграційного поступу України».

У виданні висвітлюються актуальні проблеми організації освітнього і виховного процесу у закладах освіти, традиції та інновації вищої школи в осмисленні вітчизняного і зарубіжного досвіду, особливості освіти й виховання у цифровому просторі, досягнення і перспективи інклюзивного навчання в Україні та за кордоном.

Збірник рекомендований для науковців, викладачів, аспірантів, здобувачів вищої освіти і всіх тих, хто цікавиться питаннями історії та сьогодення системи освіти.

Відповідальність за автентичність цитат, правильність фактів і посилань, достовірність матеріалів та грамотність несуть автори публікацій.

Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії.

© Кафедра педагогіки початкової, інклюзивної та вищої освіти Рівненського державного гуманітарного університету, 2022.
Укладання.

© Автори статей, 2022

суспільно корисної діяльності учнів. Заняттях в гуртках, секціях, клубах проводилося як в відповідності із типовими програмами Міністерства освіти для позашкільних установ і загальноосвітніх шкіл, так і за програмами, розробленими окремими педагогами та схваленими педагогічними радами установ і шкіл.

З метою забезпечення успішної підготовки учнями домашніх завдань, розвитку дитячої психічної творчості й поліпшенню роботи з питань всебічного розвитку школярів керівники шкіл з групами подовженого дня могли залучати до виховної роботи вчителів, викладачів, керівників гуртків, а також спеціалістів підприємств, установ і організацій. Оплата їх праці здійснювалась за рахунок ставок вихователів на умовах погодинної оплати.

Першочергове значення в групі подовженого дня мала організація дворазового гарячого харчування. Харчування організувалося на кошти батьків. Виконкомом районних, міських, сільських і селищних Рад народних депутатів надавалось право частково звільнити від плати за харчування дітей із малозабезпечених сімей.

Отже, встановлений практикою і нормативними документами порядок відкриття і комплектування груп подовженого дня, забезпечення їх навчально-матеріальною базою та педагогічними кадрами, налагодження раціонального харчування вихованців було першочерговим завданням педагогічного колективу закладів даного типу і умовою успішного функціонування груп подовженого дня та ефективною діяльністю по всебічному гармонійному розвитку кожної особистості другої половини ХХ століття.

Список використаних джерел:

1. Гурвич Л. Б. Работа воспитателя в группе продленного дня: (1-3 кл.): 2-е изд., испр. Москва: Просвещение, 1982. 190 с.
2. Типове положення про загальноосвітні школи з продовженим днем і групи продовженого дня // В кн.: Школи і групи продовженого дня. Київ: 1986. С.96–99.
3. Школи і групи продовженого дня: Організація навчально-виховного процесу / Голова редколегії В. Е. Тараненко. Київ: 1986.

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИВЧЕННЯ ПРОБЛЕМИ ГІПЕРАКТИВНОСТІ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ

Козлинець Марина Сергіївна,
здобувач ступеня вищої освіти «магістр»,
науковий керівник:
к. пед. н., доц. Баліка Л. М.,
Рівненський державний гуманітарний
університет, м. Рівне

Серед типових порушень поведінки дітей найчастіше в останні роки відзначають гіперактивну дитячу поведінку. Симптоми гіперактивності були вперше описані як розлад у 1902 році англійським лікарем Дж. Стіллом, який вважав, що поява симптомів викликана слабким «гальмуючим волеспрямуванням» («inhibitory volition») і «недостатнім моральним контролем» («defective moral control») [1].

Говорячи про гіперактивність, більшість дослідників (М. М. Заваденко, Б. Л. Бейкер, Р. Кемпбелл і ін.) відзначають три основні блоки прояву гіперактивності: дефіцит уваги, імпульсивність, підвищена збудливість.

Р. Кемпбелл до проявів гіперактивності також відносить розлад сприйняття. Він вважає, що підвищена активність сприяє прояву труднощів у навчанні й труднощів

прийняття любові навколишніх, а проблеми сприйняття проявляються в неадекватному сприйнятті навколишнього середовища (букв, слів і т. д.) і батьківської любові.

М. М. Заваденко відзначає, що багато дітей із діагнозом «синдром дефіциту уваги з гіперактивністю» мають порушення в розвитку мовлення й труднощі у формуванні навичок читання, письма й лічби [4].

У 1970 р. було відзначено, що у дітей із гіперактивним синдромом із проявами надмірної імпульсивності також виражений і дефіцит уваги. Виходячи з цього, у 1987 р. було чітко визначено термін – «гіперактивний розлад із дефіцитом уваги (ГРДУ)» [7]. Американський психіатр Р. Барклі (R. Barkley), провідний фахівець у галузі дослідження гіперактивного розладу, зазначає, що на початку 90-х рр. XX ст. клінічні дослідження почали зосереджуватися на вивченні поведінки дітей та здатності контролю, і основний акцент робили на гіперактивності, що, своєю чергою, привело до визнання синдрому гіперактивності. Відзначимо, що більшу частину досліджень із вивчення етіології, проявів, визначення методик корекції поведінки дітей із гіперактивним розладом проведено саме у США. Тоді як в Україні питання гіперактивного розладу почали досліджувати з 2008 р.

Для того, щоб краще зрозуміти сутність гіперактивного розладу, потрібно проаналізувати зміст понять «гіперактивний» та «гіперактивний розлад», оскільки досить часто їх зіставляють одне з одним. Отож, «гіпер» (від грецьк. *huper* – «над») – складова частина складних слів, що вказує на перевищення норми. Слово «активний» прийшло із латинського «*activus*» і означає «діяльний». Медичний енциклопедичний словник Т. Стедмана (T. Stedman) дає таке визначення терміна *гіперактивність (hyperactivity)* – «стан збудження чи надмірна рухова активність, типова для дітей з незначними проявами дисфункції головного мозку чи з гіперкінезами».

Р. Вейс вважає найбільш характерними такі порушення при гіперактивному розладі: недоречну надмірну активність, дефекти концентрації уваги, імпульсивність у соціальній поведінці та інтелектуальній діяльності, проблеми у взаєминах із оточуючими, порушення поведінки, труднощі у навчанні, слабку успішність у школі, низьку самооцінку [4].

У сучасному тлумаченні гіперактивність визначається і як стан, що одержав назву «гіперактивний розлад із дефіцитом уваги» (ГРДУ), і як «синдром дефіциту уваги з гіперактивністю» (СДУГ).

Синдром дефіциту уваги і гіперактивності (СДУГ) – хронічний психічний розлад у дітей, що характеризується неухважністю, гіперактивністю, імпульсивністю, які проявляються в різних ситуаціях і обумовлюють стійку соціальну і/або шкільну дезадаптацію. У дітей із СДУГ частіше зустрічаються когнітивні розлади, розлади розвитку шкільних навичок, рухових функцій і мови та багато інших проблем.

Учені стверджують, що для гіперактивних дітей характерна підвищена потреба у русі. При блокуванні цієї потреби правилами поведінки у дитини зростає мускульне напруження, погіршується увага, знижується працездатність, дитина швидко стомлюється. Емоційна розрядка, яка проявляється після цього, є захисною фізіологічною реакцією організму на надмірну напругу і проявляється в неконтрольованому рухливому занепокоєнні, роздратуванні, що нерідко кваліфікуються як дисциплінарні порушення. Можуть спостерігатись порушення просторової координації – рухова вайлуватість та незграбність [3].

Гіперактивність може супроводжуватись певними проблемами у взаєминах із оточуючими, труднощами в засвоєнні матеріалу, низькою самооцінкою. Симптоми гіперактивно-імпульсної поведінки, що з'явилися у дитини в дошкільний період, зберігаються і під час її навчання у початкових і середніх класах. Все це призводить до слабкої успішності в школі і низької самооцінки.

Отже, гіперактивність – стан, при якому активність і збудливість людини, дитини перевищує норму. У випадку, якщо подібна поведінка є проблемою для інших, гіперактивність трактується як психічний розлад. Гіперактивність частіше зустрічається у дітей та підлітків, ніж у дорослих людей, тому що викликається емоціями [6].

Гіперкінетичний розлад – згідно міжнародної класифікації хвороб включає гіперактивність, порушення уваги, імпульсивність. Синонімами є терміни: синдром дефіциту уваги з гіперактивністю (СДУГ), мінімальна мозкова дисфункція (ММД), синдром рухової гіперактивності з порушеннями уваги (СРГПУ) [там само].

Спеціальні обстеження показують, що протягом останніх років близько 15-20% дітей, що вступають до школи, мають різні порушення нервово-психічного здоров'я. Порушення нервово-психічного здоров'я автори відносять до категорії так званих «прикордонних розладів», тобто тих, що знаходяться на межі норми і хвороби. Їх настільки важко розпізнати в дошкільний період, проте при щонайменшому «поштовху», яким і є початок систематичного навчання в школі і весь комплекс шкільних навантажень, вони набувають вираженого характеру, і вчитель стикається з цим раніше за всіх.

Не дивлячись на те, що цією проблемою займаються багато фахівців (педагоги, дефектологи, логопеди, психологи, психіатри, соціальні педагоги), на сьогодні серед батьків і педагогів все ще існує думка, що гіперактивність – це всього лише поведінкова проблема, а іноді і просто «розбещеність» дитини або результат невмілого виховання.

З аналізу праць вітчизняних й зарубіжних дослідників випливає, що гіперактивна поведінка вже стала об'єктом дослідження різних фахівців, однак найбільше число опублікованих робіт є дослідженнями клінічного напрямку. Однак неясно, чи говорять вони про зв'язок гіперактивності з емоційними проявами, або ж про те, що емоційна сфера являється одним із структурних компонентів гіперактивності.

Одне з недавніх досліджень, виконаних у руслі клінічного підходу й присвячених цій проблемі, так і називається «Гіпердинамічний синдром у дітей молодшого шкільного віку» (В. А. Красов) [5]. У цій роботі картина гіперактивної поведінки в дітей молодшого шкільного віку представлена комбінацією рухового розгальмування, підвищеного відволікання, тобто порушень уваги й емоційно-вольових розладів. Ці порушення перебувають у різних співвідношеннях, проявляються не постійно й мають не виразний ситуаційний характер. Особливо складної для лікувально-корекційної роботи є випадки гіперактивної поведінки з яскраво вираженим порушенням емоційно-вольової сфери [5, с. 72].

У публікаціях Є. Гаспарової характеристика таких дітей названа автором «шустриками». Яскраво виражений «шустрик» – це непосидюча, невгамовна, рухлива гіперактивна дитина, її важко привчити до порядку, їй із труднощами вдається будь-яка діяльність, що сковує її активність. Ця дитина нездатна виконати завдання, таким дітям важко втримати образ цілі. Мета змінюється декілька разів під час діяльності. Діти не можуть утримати в пам'яті певну послідовність діяльності, тому що вона для них внутрішньо неструктурована, а звідси – безладні випадкові відволікання [2].

Як бачимо, дослідники у переважній більшості головною характеристикою гіперактивності вважають підвищену активність поведінки. Підкреслюють важливість такого симптому як ускладнення внаслідок порушення уваги, тим самим переносять акцент на особливості уваги й настрою дитини. Гіперактивність як особливий варіант поведінки виражається в характерних рисах рухового розвитку й тісно пов'язана з порушенням уваги й емоційної сфери.

Таким чином, теоретичні основи вивчення проблеми гіперактивності у психолого-педагогічній літературі йде в напрямку уточнення поняття «гіперактивність» та її основних складових. Однак і сьогодні актуальними завданнями залишаються: виявлення динаміки різних форм гіперактивної поведінки, з'ясування причин, що лежать в основі

гіперактивної поведінки; пошук психологічних шляхів корекції знижених регулятивних можливостей психіки в гіперактивних дітей.

Список використаних джерел:

1. Брязгунов И. П., Касатикова Е. В. Непоседливый ребенок, или все о гиперактивных детях: 2-е изд., испр. и доп. Москва: Психотерапия, 2008. 208 с.
2. Гаспарова Е. М. «Шустрики» и «Мямлики». Москва, 1999. 98 с.
3. Гуріна О. М. Робота з гіперактивними дітьми. Психологічна компетентність учителя. *Психолог.* 2006. № 221. 236 с.
4. Заваденко Н. Н. Гиперактивность и дефицит внимания в детском возрасте. Москва: Академия, 2005. 256 с.
5. Красов В. А. Гипердинамический синдром у детей младшего школьного возраста: учебное пособие. Москва : Моск. НИИ психиатрии, 2000. 40 с.
6. Максимова А. Гиперактивность и дефицит внимания у детей. Ростов на Дону: Феникс, 2006. 224 с.
7. Фаласеніді Т. Соціальне та психічне здоров'я учнів з гіперактивним розладом та дефіцитом уваги. *Педагогічні науки : теорія, історія, інноваційні технології.* 2014. № 2 (36). С. 106–114.

ПІДВИЩЕННЯ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ЗАСОБАМИ ВІЙСЬКОВО-СПОРТИВНИХ ІГОР

Коломоєць Галина Анатоліївна,
кандидат педагогічних наук, начальник
відділу науково-методичного забезпечення
підвищення якості освіти, Державна
наукова установа «Інститут модернізації
змісту освіти», м. Київ

Актуальність підвищення фізичної підготовленості здобувачів освіти зумовлена потребою суспільства у самодостатній, відповідальній особистості, яка здатна брати участь у суспільному житті, проявляти активність та ініціативність, усвідомлювати свою роль у житті держави, бути відданою її інтересам та готова до її захисту. Однією з форм роботи, яка володіє потужним виховним потенціалом є військово-спортивна гра.

Відповідно, змістово-методичного забезпечення підвищення фізичної підготовленості здобувачів освіти засобами військово-спортивних ігор має зосереджуватися на наступних аспектах.

Розкриття виховного потенціалу військово-спортивних ігор та можливостей їх використання в освітньому процесі освітніх закладів. Цей аспект роботи передбачає аналіз психолого-педагогічної літератури та інформаційно-методичних матеріалів для педагогів щодо:

- розуміння сутності військово-спортивних ігор як ігор патріотичного спрямування, де здобувачі освіти мають можливість виявити свої вміння та навички, самостійно приймати та реалізовувати рішення, розкривають вміння працювати в колективі і для колективу, творчо підходять до виконання поставлених завдань та ведуть здоровий спосіб життя;
- розкриття можливостей військово-спортивних ігор, зокрема, увага акцентується на тому, що запропоновані ігри військово-спортивного спрямування не лише сприяють фізичному розвитку (витривалості, спритності, рухливості), а й допомагають у

З М І С Т

<i>Bondarenko Oleksandra</i>	PROFESSIONAL TRAINING PEOPLE'S SCHOOL TEACHERS IN DENMARK: THEORETICAL FUNDAMENTALS (FROM THE EXPERIENCE OF ANGELINA ROLYAK)_____	3
<i>Акімов Вадим Юрійович</i>	ПРОБЛЕМА ПРОФІЛАКТИКИ НАСИЛЬСТВА В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ ЗВО У ВИМІРІ ЧИННОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ_	4
<i>Аношкова Тетяна Анатоліївна</i>	ОСОБЛИВОСТІ ГЛОБАЛЬНОЇ ПІДГОТОВКИ УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТІВ В НОВИХ РЕАЛІЯХ НА ОСНОВІ ДОСВІДУ США_____	6
<i>Банак Роман Данилович</i>	ІННОВАЦІЇ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ_____	8
<i>Бибик Дар'я Дмитрівна</i>	РОЗВИТОК ЦІННІСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ УЧНІВСЬКОЇ ТА СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ ЗАСОБАМИ НЕФОРМАЛЬНОЇ ОСВІТИ_____	10
<i>Бінецький Дмитро Олександрович</i>	ВІЙСЬКОВО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ СТАРШИХ ПІДЛІТКІВ У ПРОЦЕСІ ВІЙСЬКОВО-СПОРТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ_____	12
<i>Боровець Олена Віталіївна</i>	РАНКОВІ ЗУСТРІЧІ В НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ: ДИДАКТИЧНИЙ АСПЕКТ_____	15
<i>Гавлітіна Тетяна Миколаївна</i>	ПРОЄКТНО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО ВИХОВАННЯ У НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ_____	16
<i>Герасимчук Юлія Миколаївна</i>	РЕАЛІЗАЦІЯ ЗМІСТОВОЇ ЛІНІЇ «ДОСЛІДЖУЄМО МОВНІ ЯВИЩА» У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ РОЗДІЛУ «СЛОВО. ЗНАЧЕННЯ СЛОВА» В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ_____	19
<i>Глінчук Юлія Олександрівна, Терешко Юрій Миколайович</i>	СОЦІАЛЬНА ЗНАЧУЩІСТЬ БЕЗПЕКОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ_____	20
<i>Голя Галина Миколаївна</i>	ЦЕРКОВНОПАРАФАЛЯЛЬНІ ШКОЛИ В СИСТЕМІ ОСВІТИ ВОЛИНСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ (ДРУГА ПОЛОВИНА ХІХ – ПОЧАТОК ХХ СТОЛІТТЯ)_____	21
<i>Гончар Людмила Вікторівна</i>	ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ ДО ВІДПОВІДАЛЬНОГО БАТЬКІВСТВА У СТАРШОКЛАСНИКІВ ЗАКЛАДІВ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ_____	23
<i>Городюк Катерина Володимирівна</i>	РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ ЧЕТВЕРТОГО КЛАСУ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ_____	24
<i>Гриців Тетяна Григорівна</i>	АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО І ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ У ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ У ПОВОЄННИЙ ЧАС_____	26

Гудовсек Оксана Анатоліївна, Гудовсек Софія Сергіївна РОЛЬ ГРИ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ НУШ	29
Данилюк Тетяна Василівна СУТНІСТЬ ТА ВИДИ ДОЗВІЛЛЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	32
Джурик Катерина Ігорівна СТРУКТУРА ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРОФІЛАКТИКИ ДИСКРИМІНАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ	33
Жирун Анна Володимирівна, Синьчук Оксана Миколаївна ЗАСТОСУВАННЯ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	35
Жирун Оксана Анатоліївна МЕТОД ПРОЄКТІВ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ПІЗНАВАЛЬНИХ ІНТЕРЕСІВ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	38
Журба Катерина Олександрівна ДУХОВНА І ПСИХОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА ОСОБИСТОСТІ В УМОВАХ ВІЙНИ	40
Льницька Любов Віталіївна ФОРМУВАННЯ МЕТОДИЧНО-РОЗ'ЯСНЮВАЛЬНОЇ РОБОТИ З ДІТЬМИ У ВІЙСЬКОВИЙ ЧАС НА ОСНОВІ СУЧАСНИХ ЛІТЕРАТУРНИХ ТВОРІВ	41
Канішевська Любов Вікторівна, Шахрай Валентина Михайлівна ВИХОВНІ ПРЯМУВАННЯ ШКОЛИ І СІМ'Ї В УМОВАХ ЦИФРОВОГО ПРОСТОРУ	43
Карплюк Дарія Володимирівна ПЕДАГОГІЧНА ТВОРЧИСТЬ ЯК ОСНОВА ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА	45
Китрар Віталій Сергійович УРОКИ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ЯК РЕСУРС ДЛЯ РОЗВИТКУ МОРАЛЬНО-ВОЛЬОВИХ ЯКОСТЕЙ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ	46
Ковтунович Тетяна Олександрівна ОРГАНІЗАЦІЙНІ ПИТАННЯ РОБОТИ ГРУПИ ПОДОВЖЕНОГО ДНЯ (ДРУГА ПОЛОВИНА ХХ СТОЛІТТЯ)	47
Козлинець Марина Сергіївна ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИВЧЕННЯ ПРОБЛЕМИ ГІПЕРАКТИВНОСТІ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	49
Коломоєць Галина Анатоліївна ПІДВИЩЕННЯ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНOSTІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ЗАСОБАМИ ВІЙСЬКОВО-СПОРТИВНИХ ІГОР	52
Корінець (Вакулко) Катерина Петрівна РАНКОВІ ЗУСТРІЧІ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	53
Корнак Христина Іванівна ДО ПРОБЛЕМИ ХРИСТИЯНСЬКИХ ГУМАНІСТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ У ВІТЧИЗНЯНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ ДУМЦІ (ДРУГА ПОЛ. ХІХ – ПОЧ. ХХ СТ.)	55

Литовченко Олена Віталіївна ІНКЛЮЗИВНЕ НАВЧАННЯ В УКРАЇНІ: КЛЮЧОВІ НОВАЦІЇ	58
Луценко Ірина Олексіївна ОРГАНІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В ЗДО ЯК ЧИННИК ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ	60
Магурчак Ліана Вадимівн ЗАСТОСУВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ІГОР ТА ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ	61
Макарук Ольга Любомирівна ОСНОВНІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ДО ФОРМУВАННЯ ПІДПРИСМЛИВОСТІ УЧНІВ	63
Малиновська Наталія Василівна РОЗВИТОК СЛОВЕСНОЇ ТВОРЧОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ У ХУДОЖНЬО-МОВЛЕННСВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	64
Манзик Лілія Федорівна ПРОЄКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСІБ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ В НУШ	66
Мельничук Лілія Борисівна, Ілюк Лариса Володимирівна СУТНІСТЬ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ	67
Мирончук Наталія Миколаївна ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ УМІНЬ УЧНІВ НАУКОВИХ ЛІЦЕЇВ: ПРОБЛЕМА ТА ПІДХОДИ ДО РОЗВ'ЯЗАННЯ	69
Морін Олег Леонідович ІКТ-КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПЕДАГОГА	70
Наливайко Анастасія Іванівна ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ ЦІННОСТІ ВЧИТЕЛЯ У СУЧАСНІЙ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ	73
Нечерда Валерія Борисівна СИТУАЦІЯ УСПІХУ В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ ЗАКЛАДУ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	75
Осередчук Ольга Анатоліївна РЕТРОСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ РОЗВИТКУ МОНІТОРИНГУ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ	76
Остапенко Олександр Іванович МОДЕРНІЗАЦІЯ ВИКЛАДАННЯ ПРЕДМЕТА «ЗАХИСТ УКРАЇНИ» В ЗЗСО В УМОВАХ ЗБРОЙНОЇ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ КОНФРОНТАЦІЇ	78
Пагуза Тамара Іванівна, Євтушок Людмила Василівна ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ФОРМ МЕТОДИЧНОЇ РОБОТИ В ЗДО	81
Петрович Анастасія Валентинівна ІНКЛЮЗИВНЕ НАВЧАННЯ В УКРАЇНІ ТА ЗА КОРДОНОМ: ДОСЯГНЕННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	82
Пилипюк Наталія Олександрівна СУТНІСТЬ ТА КОМПОНЕНТИ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ	

ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ВИРІШЕННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ СИТУАЦІЙ ТА ЗАДАЧ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ НУШ _____	85
Подерня Наталія Костянтинівна ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗМІСТОВОЇ ЛІНІЇ «ВЗАЄМОДІЄМО ПИСЬМОВО» В ТРЕТЬОМУ КЛАСІ ЗА ЧИННИМИ ПІДРУЧНИКАМИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ _____	86
Попко Дар'я Олександрівна, ДО ПРОБЛЕМИ ДИСЦИПЛІНИ УЧНІВ У ІСТОРІЇ ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ (ДРУГА ПОЛОВИНА ХІХ – ПОЧАТОК ХХ СТОЛІТТЯ) _____	88
Потанчук Тетяна Володимирівна ДО ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ ГАРМОНІЙНИХ ВЗАЄМИН ВИХОВАТЕЛІВ І ДІТЕЙ З ООП У ЗДО _____	91
Рагозіна Вікторія Валентинівна РЕАЛІЗАЦІЯ ЯКІСНОЇ ОСВІТИ ДІТЕЙ РАНЬОГО І ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В СУЧАСНОМУ ЦИФРОВОМУ ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ: ОГЛЯД ЗАКОДАВЧОЇ БАЗИ _____	93
Рейпольська Ольга Дмитрівна ЯКІСТЬ ОСВІТИ: ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ _____	95
Савельчук Ірина Борисівна ІННОВАЦІЙНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА УНІВЕРСИТЕТУ _____	97
Свистун Вікторія Петрівна МОЖЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ АРТ-ПЕДАГОГІКИ У ВИХОВНІЙ РОБОТІ З МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ _____	98
Сидорук Галина Василівна, Білоконь Регіна Володимирівна ВАЖЛИВІ АСПЕКТИ ВИКЛАДАННЯ АГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В НУШ (З ДОСВІДУ РОБОТИ СИДУРУК Г.В. ТА БІЛОКОНЬ Р.В.) _____	101
Скирда Тетяна Сергіївна СТОРИТЕЛІНГ У ПАТРІОТИЧНОМУ ВИХОВАННІ МОЛОДШИХ ПІДЛІТКІВ _____	103
Сойко Інна Миколаївна ПРОФЕСІЙНИЙ САМОРОЗВИТОК МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ В СУЧАСНІЙ СИСТЕМІ ОСВІТИ _____	104
Сойчук Руслана Леонідівна ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ В МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В УМОВАХ ВІДСТОЮВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ _____	105
Сокол Любов Михайлівна ОСОБЛИВОСТІ АДАПТАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ШКОЛЯРІВ ДО ІНОЗЕМНИХ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ ПІД ЧАС ВІЙНИ _____	109
Соляник Марина Геннадіївна ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСНОВИ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СОЦІАЛЬНОГО ГУВЕРНЕРА З ДІТЬМИ З ІНВАЛІДНІСТЮ _____	110
Стельмашук Жанна Григорівна ВИКОРИСТАННЯ ВЕБІНСТРУМЕНТІВ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ _____	111

<i>Tarasova Tatiana</i>	KSZTAŁTOWANIE OSOBOWOŚCI SPOŁECZNEGO SUKCESU MŁODZIEŻY: ASPEKT TEORETYCZNY I METODOLOGICZNY _____	113
<i>Тарадайко Дарія Юрійвна</i>	ІНТЕРАКТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ У СИСТЕМІ РОЗВИТКУ ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ _____	115
<i>Третьак Оксана Миколаївна, Козел Софія Володимирівна</i>	ДОДАТОК «ЦИФРОВА ІНКЛЮЗІЯ» ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ТВОРЧОСТІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА З ООП _____	117
<i>Федорченко Тетяна Євгенівна</i>	ЗМІСТОВО- МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФОРМУВАННЯ УСПІШНОЇ ОСОБИСТОСТІ СТАРШОКЛАСНИКА У СИСТЕМІ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ _____	119
<i>Харченко Наталія Вікторівна</i>	СПОТВОРЕННЯ ІНФОРМАЦІЇ У ВІДКРИТОМУ ЦИФРОВОМУ ПРОСТОРІ _____	121
<i>Хом'як Ольга Анатоліївна</i>	ЦІННІСНІ ПІДХОДИ ПЕДАГОГІКИ ПАРТНЕРСТВА В РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ НУШ _____	122
<i>Чернушич Тетяна Анатоліївна</i>	ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ _____	124
<i>Чудінович Валентина Олександрівна</i>	ЦІННІСНЕ СТАВЛЕННЯ ДО СОЦІАЛЬНОЇ ДІЙСНОСТІ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА _____	125
<i>Шалівська Юлія Василівна</i>	ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ РИТОРИЧНИХ УМІНЬ СПЕЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА _____	127
<i>Шевченко Наталія Олександрівна</i>	ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ ЗАСОБАМИ ТЕАТРАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА (З ДОСВІДУ РОБОТИ) _____	128
<i>Шередько Ірина Георгіївна</i>	ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО БАТЬКІВЩИНИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОГО МУЗИЧНОГО ФОЛЬКЛОРУ _____	130
<i>Шкабаріна Маргарита Андріївна, Марчук Оксана Олександрівна</i>	ТРЕНІНГ-ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ МОТИВАЦІЇ ДО ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ _____	132
<i>Яковичина Тетяна В'ячеславівна</i>	ЦИФРОВА ОСВІТА ЯК КРОК ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СТАНДАРТУ ОСВІТИ _____	133
<i>Яремювич Марія Андріївна</i>	ГРОМАДЯНСЬКА СОЛІДАРНІСТЬ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ЯК ЧИННИК СУСПІЛЬНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ В УКРАЇНІ _____	137